

Bilag til F. t. L. om Statens Tjenestemænd.

der tilmed var betinget af Trang. Forsamlingen gjorde energisk Indsigelse mod denne Bestemmelse og foreslog derfor Anordningen ændret paa dette Punkt til, at Enkerne skulde være »berettigede« til en vis Pension, medens man paa den anden Side fandt det billigt, at der kun var en af Trang betinget Adgang til at opnaa Tillæg til Enkepensionen for de efterladte umyndige Børn.

Denne Anskuelse blev godkendt ved Lovene af 1851 og 1858, idet herefter Enkernes Adkomst til Pension under de nærmere fastsatte Betingelsers Tilstedeværelse er en lovmæssig Ret uden Hensyn til Trang, medens Pensionstillæget for Børnene bevilges ved kongelig Resolution, naar Omstændighederne taler derfor, og saaledes fremdeles er en Naadessag.

II. A. Hvad nu først Betingelserne for Enkens Ret til Pension af Statskassen angaar, skal følgende bemærkes:

1. Enkens Pensionsret har, som tidligere berørt, en noget anden Karakter end Mandens, idet dens Basis, foruden Ægteskabet, er Mandens Tilknytning til Statstjenesten, saaledes at hun afleder sin Ret fra Mandens. Herefter kræves først og fremmest, at Manden var pensionsberettiget efter de i det foregaaende omhandlede Regler, eller ogsaa at han var pensioneret eller stod paa Vente-
penge.

Ved Siden heraf er der fastsat visse Betingelser for Enkens personlige Vedkommende, særligt refererende sig til hendes ægteskabelige Forhold, nemlig:

2. at Ægteskabet var indgaaet inden Mandens 60. Aar,
3. at det ikke er indgaaet paa hans Dødsleje,
4. at det er indgaaet inden hans Afskedigelse med Pension, og
5. at det endnu var bestaaende ved hans Død, altsaa ikke ophævet ved Skilsmisse.

Ved de 4 sidstnævnte Betingelser har man — næst at udelukke de selvfølgelig Tilfælde, hvor Ægteskabet ikke længere bestod ved Mandens Død, samt de Tilfælde, hvor hans aktive Tilknytning til Staten var ophørt ved Giftermaalets Indgaaelse — villet fritage Statskassen for Pensionsbyrden, naar en Embedsmand — særligt i en fremrykket Alder — giftede sig blot for derved at skaffe en Person, som han havde Godhed for, en Ret til Pension af Statskassen.

II. B. Med Hensyn til Beregningen af Pensionen for Enkerne adskiller Reglerne sig fra de for Embedsmændene gældende derved, at der ikke gradueres efter Mandens kortere eller længere Tjenestetid. Hovedreglen er nemlig den, at Pensionskvotienten uden Hensyn til Længden af Mandens Tjenestetid stedse er $\frac{1}{8}$. — De Indtægter, hvoraf Kvotienten beregnes, er derimod de samme som ved Mandens Pensionering, altsaa Mandens Embedsindtægt efter Gennemsnittet af de 5 sidste Aar.

Hvis Manden havde Pension efter den særlige Regel om Tilskadekomst eller vilde have været berettiget dertil, f. Eks. naar han er død ved en Ulykke under Tjenestens Udførelse, kommer dette ogsaa Enken tilgode, for saa vidt som hendes Pension da bliver at beregne efter hans sidste Embedsindtægt og ikke som ellers efter Gennemsnittet af de 5 sidste Aar.

For den saaledes beregnede Pension er der paa 2 Punkter sat en Begrænsning, nemlig:

- a. at den i intet Tilfælde maa overstige 1200 Kr.,
- b. og at den heller ikke maa overstige den Pension, som Manden havde været berettiget til, eller som han oppebar ved sin Død.

Denne sidste Begrænsning viser sin Virkning, naar Manden ikke havde haft over 2 Aars Tjenestetid, idet Pensionskvotaen da for hans Vedkommende (bortset fra Tilskadekomstreglen) kun er $\frac{1}{10}$, og Enkens Pension bliver i saa Fald ogsaa